

Avui, Madrid aguanta les investides. Demà, demà i demà les prodigarà, i l'enemic no les podrà resistir...

Madrid, 10. — "El Socialista" d'avui diu: "Les hores de la resistència ja s'acaben i d'un moment a l'altre sonaran les de l'ofensiva. Avui és Madrid que aguanta les investides. Demà, demà i demà serà ell qui les prodigarà, amb una diferència: La que l'enemic no les podrà resistir. I que consti que, seguint el nostre costum, avui tampoc no escrivim paraules vanes."

Davant el perill d'una desfeta definitiva, l'enemic cerca una fugida

Ni un pas enrera!

Madrid coneixerà molt aviat una gran derrota dels seus contraris

Madrid, 10 (A les sis de la tarda). — Un altre dia més l'enemic no avança. Continuem rebutjant-lo del mantell. Un dia més i ni un sol me-

tre menys. Al contrari. Per alguns llocs en aquest front del centre, on el nostre exèrcit té la seva mirada, hem avançat. No fàcilment, sinó després de combats acarnissadíssims, en una batalla incessant i després de moltes hores.

Ja sap l'enemic que ja no avançarà — no podem concretar el lloc — ni pot mantenir-se molt de temps. O retrocedirà o caurà. Durant el matí i a primeres hores de la tarda ha seguit el tiroteig; però no amb intensitat, com la interminable anterior jornada. Són jornades que ensenya que es necessita per a derrotar rotundament els facciosos amb igual intensitat els lluita per a millorar les nostres posicions. Aquestes resten intactes. Treballa l'artilleria i l'aviació sense descans, amb eficàcia. Disparen a les bateries i esquadres rebels.

Els moviments enemics que fins fa pocs dies es feien amb facilitat, avui no es poden fer. Les nostres grans i petites bombes li ho impedeixen. Els dies passen i els objectius del comandament facciós se'ls escapen de les mans. Escrivim aquesta breu impressió sense gairebé notícies, encara que n'hi hagi. Però un interès patriòtic i de la causa que defensem ens obliga a silenciar coses que ben aviat prendran un altre rumb. No seran de paraules mesurades que res no descobrim ni comprometem, sinó informacions concretes d'èxits de les columnes lleials. Cal esperar un viure per tal d'evitar sorpreses de dintre i de fora. Una mica, només que una mica. Simplement es pot dir que les coses van bé per al bloc antifeixista de Madrid i que Madrid coneixerà molt aviat una gran derrota dels seus contraris.

Madrid, 10. — Un cronista diu que el comandament rebel tracta, davant la sospita d'una seriosa desfeita, de tenir oberta una sortida per a retrocedir amb el menor castig possible.

Ahí — afegeix — el cantó i fou rebutjat el projecte. Ahir francament inicià l'atac pel sector dret per a obrir-se pas en direcció a la serra; i tot just intentà la marxa compacta, les nutils lleials solidament ajudats

de nombrosos neutralitzadors i tancs, trenca en un foc espantós contra els feixistes que « veien sorpreses » per la maniobra i de mata « tal insens » per la neteja, que es veien obligats a cedir desordenadament.

Per a rematar l'operació, els nostres canons bombardejaren a plaer sense descans durant més de quatre hores als fugitius que pagaren ben car el seu projecte.

A Carabanchel, les hosts de Franco són rebutjades més enllà del punt d'on atacaren

Paris, 10. — El corresponent de l'Agència Havas a Madrid comunica a les dotze de la nit d'ahir: « El sector de Carabanchel, on les tropes de Franco atacaren amb gran violència, les tropes republicanes resistiren l'ofensiva i consoliden llurs avanços. Les tropes feixistes havien aconseguit avançar amb l'ajut de

nombrosos tancs que protegien la seva infanteria, però es vieren obligats a retrocedir a conseqüència del contratac de les tropes republicanes que els rebutjaren més enllà de les seves posicions de partida. La impressió general és que els rebels no aconseguiran els objectius que s'havien proposat ».

S'han conquistat noves posicions a la serra d'Alcubierre

Robres, 10 (6 tarda, del nostre enviat especial J. Aymami-Serra). — Als voltants d'Ossa a penes hi ha hagut tiroteig aquest matí. Hem pogut constatar el silenci més profund entorn de la « Ciutat morta », com hom anomena la capital de l'Alt Aragó.

A la serra d'Alcubierre hi ha hagut petits combats per tal de desallotjar l'enemic de les seves avançades de l'altra banda d'aquelles muntanyes. Al sector de Robres, anit passada l'enemic inicià uns atacs, els

quals acabaren amb la consegüent i reglamentària derrota, per la seva part. Les forces lleials els desallotjaren no solament dels llocs que havien ocupat de nou, sinó que se'ls obligà a replegar-se i se'ls prengué posicions d'aquella serra.

En la seva fugida l'enemic tingué un bon nombre de baixes. Les nostres ambulàncies aquest matí han recollit més de 30 morts facciosos que havien deixat abandonats.

La Junta de Defensa, a l'altura històrica del moment

Madrid, 10. — La Premsa d'avui escriu els següents comentaris sobre la situació:

A B C diu: « La Junta de Defensa de Madrid pot mostrar-se orgullosa del poble que encauza i pot llevar a la victòria, com este poble puede mostrarse orgulloso del puñado de hombres que en estos momentos tienen la responsabilidad histórica de dirigirlo. La confianza de Madrid en su Junta de Defensa, que se acrecienta cada vez mas por su acertada actuación en tres dias de estar al frente de la capital, en estas horas de angustia, nos ha puesto a prueba el temple y las dotes de organización del mando en unos hombres que han de quedar consagrados como beneméritos de la República y del pueblo. »

AHORA, diu: « La Junta de Defensa de Madrid es hoy la clave de este resurgir espléndido de un pueblo que al fin ha encontrado en el citado organismo un fiel intérprete de sus deseos, al mismo tiempo que un criterio unificado de dirección. En el curso de jornadas forzadas, la Junta ha ganado sin discursos ni arengas epocaculares autoridad plena y firme que no radica en la bondad de los propósitos sino en el acierto completo de su gestión. »

EL SOCIALISTA diu que « sin sacar los falsos optimismos, puede certificarse que la situación militar de la capital no es para darse a la desesperación, sino en todo caso para intensificar el combate y confiar en la victoria, que no se dará de tositas, pero que se dará al pueblo de Madrid, i la victoria, que sólo se entrega a los fuertes, terminará por ser de los leales. »

A Madrid — afegeix — he ha sido reservado el privilegio sobremanera honroso de hacerla suya. Suya será. POLITICA. — « En Madrid — diu — la historia la están escribiendo a jornadas forzadas, a las puertas mismas de la capital de la República, miles de hombres que forman lo mejor de este pueblo que está siendo ya asombro del mundo. Falta, sin embargo, algunos de los momentos de más intenso dramatismo y que serán resueltos con el heroísmo incontundible y con el coraje de arrojada audacia que se está derrochando por los leales en los frentes donde se ha consolidado la defensa de Madrid. »

LA LIBERTAD diu: « Todos atentos a la voz de nuestros generales y a las órdenes de la Junta de Defensa, para obedecerlos sin discusión y sin recelo y para cumplimentarlos en el acto. Amenaza otro día de prueba para

el temple espiritual de los madrileños. ¿Será el decisivo? La Junta de Defensa y su presidente, técnico de

la guerra, tienen elementos de juicio para apreciar la situación y resolver en consecuencia. Lo que esa Junta

ordene y acuerde será, sin duda alguna, lo mas conveniente a todos los

(Passa a la pàgina 2)

Es que encara existia!

Hitler vol "suprimir" el Reichstag

Berlin, 10. — No s'ha confirmat encara la notícia d'una proxima supressió del Reichstag i la constitució d'un Senat compost de 200 persones.

Añoover del Tajo, Seseña, Valdemoro i Pinto, reconquistats per les forces lleials?

Madrid, 10. — En una crònica del redactor d'« El Mercantil Valenciano » al front de lluita, hom dona compte de la presa de l'estació d'Aigüdor per les forces lleials que operen en aquest sector. Igualment es dona compte de la reconquesta d'Añoover del Tajo, Seseña, Valdemoro, Pinto, etc., la qual cosa fa que els facciosos han quedat al descobert i sense altres mitjans de defensa sino fer un repliegament per la part de Talavera.

Aquesta crònica està datada a Aranjuez el dia 5.

Des d'avui funciona l'oficina per a l'allistament al Treball Voluntari

Diuenge sortirà la primera expedició per a realitzar obres de fortificació

Essent en gran nombre els ciutadans que es presenten a la Conselleria de Treball a oferir-se per tal de prestar llurs serveis a la causa de guanyar la guerra, s'ha fet ja inajornable la instal·lació d'una Oficina que tingui cura de l'allistament de tots els qui desitgin inscriure's als esmentats serveis de Treball Voluntari.

Com sigui que hi ha ciutadans que s'ofereixen per a treballar els dissabtes i diuenques, mentre d'altres ho fan

per a altres dies, a l'objecte de portar el degut control i la bona organització que reclama aquest allistament, des d'avui funcionarà una Oficina especial per a aquest servei al mateix edifici de la Conselleria de Treball (Via Laletana, 16, pis principal, lletra L), de les nou del matí a les nou del vespre.

Davant el nombre d'inscripcions al dia d'avui, ja el proper diuenge, dia 15, sortirà la primera expedició

de treballadors voluntaris per tal de realitzar obres de fortificació en aquella banda de Catalunya que oportunament s'assenyalarà i que serà indicat d'acord amb la Conselleria de Defensa.

Per mitjà d'altres notes que farà publiques la Conselleria de Treball, es donaran tots els altres detalls referents a aquesta primera mobilització del diuenge pròxim, així com per a les successives.

La marxa de les operacions a tots els fronts és satisfactòria

El President Companys ha conferenciat amb el ministre de Finances de la República

El President de la Generalitat ha passat el matí al seu despatx particular de la Residència, on ha treballat amb els seus secretaris particulars i amb diversos caps del Departament.

El senyor Companys ha sostingut

diverses conferències telefòniques, algunes de gran importància, ho assabontant-se de la marxa de les operacions a tots els fronts, que són molt satisfactòries.

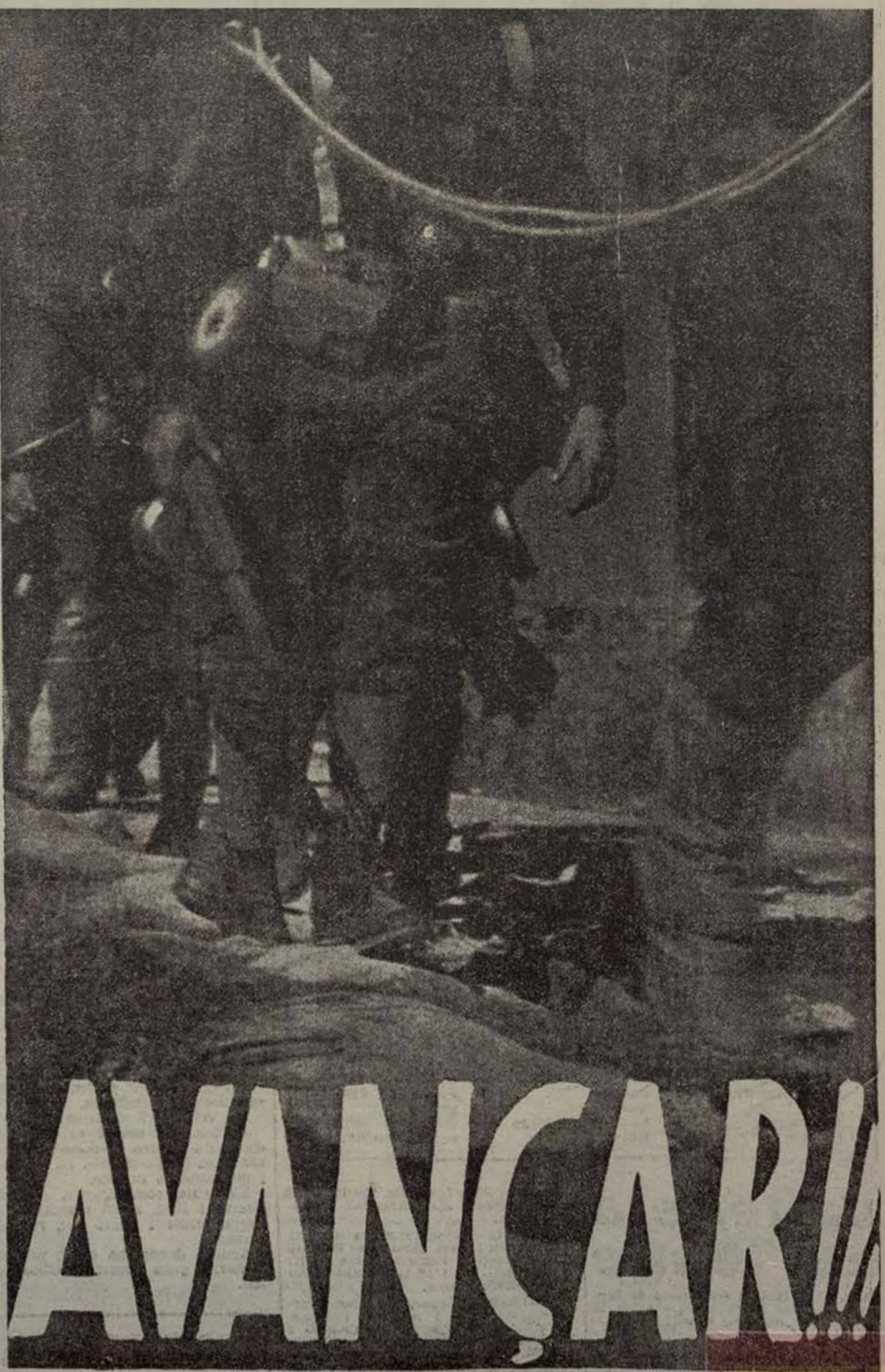
En pujar al migdia els periodistes a la secretaria de la Presidència, els

ha estat notificat que el senyor Companys no els rebria, per no tenir cap notícia d'interès per a comunicar.

EL MINISTRE DE FINANCES. — El President de València, ha estat una hora a la nostra ciutat el ministre de Finances del Govern de la

República, Dr. Negrín. Durant la seva estada a Barcelona, el ministre ha rebut extenses conferències amb el President i consellers de la Generalitat.

El senyor Negrín ha retornat a la capital lleuntina.

ES LA MILLOR DEFENSA

ESCAENARIS

UNA OPERETA AL PRINCIPAL PALACE

"Toda tú, para mí"

Hem vist al Principal Palace una opereta senzilla i agradable. Polser massa senzilla, perquè tot l'argument gira al voltant d'un milionari que aconsegueix una vedetle de cinema... i en certs moments canvia. Però, valia, es tracta d'un llibre molt net i l'interès de tantes altres operetes, que signen López de Haro i Gómez de Miguel.

La música, del mestre Ramon Ferrés, és a to amb el llibre. Si no hi ha una gran originalitat, en canvi sempre s'escolta amb gust.

TIVOLI.—L'eminent cantant Maria Espinalt, completament restablida de la indisposició que l'ha tinguda durant alguns al·lunyats de l'escena, demà, dimarts, cantarà la partitella de Violeta, de l'òpera «La Traviata».

ESPANYOL.—Transcorregudes les representacions de rigor en aquest teatre de «Don Juan Tenorio», s'han tornat a reaparèixer als cartells, la setmana vinent, l'obra de Joaquín Montero, «La dona de minjous».

BARCELONA.—Demà, a la nit, Angel Lázaro estrenarà en aquest teatre la seva trilogia en tres actes i en prosa, dividida en cinc jornades, «Imagineros».

OLIMPIA.—Fincien els assaigs de «Dantons», l'obra de Romain Rolland, traduïda per Gorkin.

¿On voleu anar, avui?

Cartellera oficial d'estrenes i estrenes

SEMANA DEL 9 AL 15 DE NOVEMBRE

ACTUALITATS
Rapsodia color.
Dibujo negro.
Duoportiva.
Instantanes.
Varietats.
Musical.

AMERICA
i **MARYLAND**
Cuando una mujer quiere,
por E. Wray i V. Jory.
Pecor del inferno.
Musical.

AMERICA
i **FOC NOU**
El tunel transatlantic,
por Richard Dix.
Varietats.
Viva la compania.

ATLANTIC
i **SAVOY**
Costumbres tiradas,
Juntó el sol.
Pajaros azules, i
Tendricolor.

ARNAU, FLORIDA
i **BROADWAY**
Sombrero de copa,
por George Rogers i Fred Astaire.
Los cateteros del Volga.
Suena de una noche.

ARENES
Fugitivos de la isla del Diablo,
por V. Jory i M. Foster.
La viuda negra.
No todas son lo mismo.

BARCELONA
Los diablos del aire,
por McMurtry.
La víctima del uragón.
Comica.
Dibujos.

BOSC
i **PRINCIPAL**
El amor gitano,
por Chapy Cortes i Manuel Guzmán.
Chiquin el roto.
Yo no quiero irme a la cama.
Aguiluchos de la FAI, según reportajes.

BOHEME
i **ITALIA**
Monstruo o ratón,
por Eddie Cantor.
Solitario del amor.
Noche testaruda.

CARITOL
El rey del Broadway.
Por los amantes de Susana.
Musical.

CATALUNYA
El deber,
por Rosalito de Calvo i Felix de Pomena.
Trio nio.
Musical.
Pecor del inferno.

CORLEUM
La vida privada,
por Ray Francis i Paul Lukka.
Dibujos en color.
Comica.

CINEMA
Alas, dinamita,
por E. Lowe.
La batalla.
Dibujos.

COMTAL
La via lactea,
por Harold Lloyd.
Volga en llamas.
La vivina Gloria.
La cosa brava.

ENCLOSURE
Charlie Chan en el circo.
La rival de si mismo.
Cuando una mujer quiere.

EDEN
Esplendor,
por William Hopkins.
Música del corazón.
El amor de la mañana.

ESPLAI
i **MAJESTIC**
Vagabundo millonario,
por George Arliss i Mary Clark.
El fantasma de Greyswood.
¿Quién me quiere a mí?

ESPLENDID
El rayo de acero.
La favorita del batallón.
Ficción.
Avaro tirador.

FANTASIO
Su primer beso.
Comica i Dibujos.

FANTASIO
Marido y Cía.
por Robert Montgomery i Helen Hayes.
A través del Pacifico.
Sueño,
El conquistador.

FREGOLI
i **TRIANON**
El tunel transatlantic,
por Richard Dix.
El amor a cara o cruz.
Varietats.

GOYA
Fugitivos de la isla del Diablo,
por N. Foster i V. Jory.
No todas son lo mismo.
La viuda negra.

GRAN PARK
Caballero impetuoso,
por George Rogers i Fred Astaire.
El hijo de Juan Simon.
Saudades del amor.

KORSAAL
i **AVINGUDA**
El retorno de las milas,
por Paul Patrick i M. Douglas.
No juegues con el amor.
Entre el vulgar.
El cuento de los fantasmas.
¿Quién me quiere a mí?

MARIA
El sobre lazoado.
La voz de ultratumba.
Comica.
La vida comienza a los 40.

METROPOL
La mujer triunfa,
por Jean Blondell.
Aquí viene la armadura.
Aquí hay gato encerrado.
Musical.

MUNDIAL
Una mujer fue la causa,
por N. Carroll i D. Jory.
Pecor del inferno.
La hija de Juan Simon.

NOVA-YORK
Música y mujeres.
El campeón del mundo.
La mil y dos noches.

PATHE PALACE
Primer hijo.
Noche de tormenta por E. Lowe.
La cosa brava.
Comica.

PUBLIC CINEMA
Don chelo está gracioso.
Travessuras en el hielo.
Galopín galopando.
La ciudad en maraña.
La segregación a la Mecca.
Comica.

PARIS VOLGA
Busquemos una novia,
por J. Arthur i B. Mastrolini.
Varietats del ensueño.
Luna de miel.
Hayes en el desierto.

SMARI
Charlie Chan en el circo.
por Warner Oland.
La rival de si mismo.
Una mujer fue la causa.

TRIOMF
i **VIKINGIA**
El amor gitano,
por Chapy Cortes i Manuel Guzmán.
Revolución del corazón.
Monstruo o ratón,
por Eddie Cantor.

TETUAN I NURIA
Sombrero de copa,
por George Rogers i Fred Astaire.
El hijo de Juan Simon.
Ojo por ojo.
Comica.

URQUINAONA
Catalina,
por Francisca Gaal.
Musical.
Dibujos.
Atracciones.

VICTORIA
La ciudad sin ley,
por Miriam Hopkins.
Incertidumbre.
Caballero improvisado.

XILE CINEMA
Esplendor,
por William Hopkins.
Por unos ojos no groos.
Demandando infanterías.
Comica.

Tarda i nit: «OMBRES DEL PORT», per Borrás, Casals, Boré i Clapers.

PRINCIPAL PALACE.—Compania d'operetes dirigida per Miquel Tardà. Tarda: «EL CONDE DE LUXEMBURGO». Nit: «TODA PARA MI».

ROMA.—Compania de operetes. Tarda: «LA TRAVISTIA». Nit: «LA PRESO DE LOS DONTES».

TIVOLI.—Compania d'òpera. Tarda: «LO ENGRIN». Nit: Josefina Blanco i Antoni Ramada.

VICTORIA.—Compania lírica castellana. Tarda: «LA TRAVISTIA». Nit: «LA CARNE FIACA» i «LOS PICAROS CELOS».

CIRCO BARCELONA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: Luis Maravilla, Lola Cabello i altres atraccions.

SALA INTERNATIONAL.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

TEATRO DE LA VILA.—Compania lírica variada. Tarda: Nit: «LA TRAVISTIA» i «LA PRESO DE LOS DONTES».

LA GUERRA

(Recull d'informació telegràfica des del tancament de la nostra edició d'ahir fins aquesta matinalada)

AHIR AVANÇA CINC QUILOMETRES PER LA CARRETERA D'EXTREMADURA

Madrid, 9. — Durant el dia d'ahir, l'enemic ha continuat pressionant amb gran força les immediacions de Madrid.

A tota l'ala esquerra del front de defensa, la situació continua igual. Tot s'ha limitat a una lluita d'artilleria.

Hem recobrat totes les posicions perdudes en els últims instants i hem avançat cinc quilòmetres per la carretera d'Extremadura.

A les onze del matí, l'enemic fugia camps a través per l'ala esquerra, tractant de guanyar les muntanyes lliunyanes.

En aquesta fugida desesperada i perseguida per les nostres forces, els individus d'un petit grup travessaren la carretera, on els lleials els esperaven serenament, mentre les nostres avançades sortien en persecució dels fugitius.

El grup quedà aviat copat i sols feu bastants presoners.

A dos quarts d'una les nostres forces avançaven carretera endavant sota la protecció de la nostra artilleria.

Diversos aparells rebels volaren a poca alçada, pensant sens dubte els seus ocupants localitzar les bateries. Davant la impossibilitat d'aconseguir-ho, els avions feren un raid sobre Madrid i llançaren alguns bombes, però sortiren els casos lleials en persecució dels facciosos i un trimotor caigué volat de flames en camp enemic.

La impressió és optimista. Per la situació del front, també per estat millorades les nostres posicions. La jornada, doncs, tanca dintre de la gravetat, amb impressió encoratjadora.

EL GENERAL MIJAJA FELICITA ELS HEROICS MILICIANES

Madrid, 9. — Al Ministeri de la Guerra facilitaren aquesta nit la següent allocució:

«Milicians i soldats: Les forces de defensa de la República, han estat de tots valors que no retrocedir ni un pam, puix que de mi solament rebreu ordre d'avançar.

Un felicit per la brillant actuació d'ahir.

El vostre general, Mijaja»

15.000 MOROS EN UN SOL SECTOR

Londres, 9. — Els periodistes que fan informació a l'ambaixada han panyoia han pogut constatar que les comunicacions telefòniques amb Madrid continuen essent normals.

Es sap que els desperats esforços dels rebels per avançar sobre la capital de la República, han estat debades, malgrat haver llançat en un sol sector més de 15.000 moros.

Es posa de relleu que la lluita continua als mateixos llocs d'ahir, i que els facciosos es troben aturats davant de l'heroica resistència de les milícies populars, les quals no els han permès avançar ni un sol pam de terreny.

UNA RELACIÓ EMOCIONANT DE LA LLUITA AL FRONT DE MADRID

Paris, 9. — Informació rebuda a les dots d'aquesta nit, transmesa per un representant de l'Agència Havas a Madrid. — Aquesta tarda he pogut anar personalment al front més proper a Madrid, prop de Carabanchel Alto, i passar una inoblidable momenta entre els defensors de la capital.

Des de dalt d'un pufol, amb binocles, he pogut examinar minuciosament aquesta part del front de Madrid, que té quasi 30 quilòmetres d'amplada i que va des de l'Est, al nord-oest de Madrid, fins a Villaverde, al sud-est de la capital, passant per Carabanchel.

El troleig és incessant. Dels pobles de Leganes, Alcorcón, Pozuelo i Humera surten grans núvols de pols i fum.

Es intensifica el bombardeig de les posicions feixistes per part de l'artilleria governamental. Vuit aparells lleials volen sobre les trinxeres dels defensors del Tercer i hi deixen caure una pluja de bombes. Les explosions són formidables. Els defensors de la República donen crits d'alegria i triomf. Les metralladores i canons governamentals estenen cortines de fum.

Tornem a la ciutat en el moment que apareixen a l'horitzó diversos aparells rebels. Immediatament sorgeixen els avions de cada governamental, que amb gran valentia i sense pensar en el moment d'atenció, els ataquen amb una pluja de bombes. Els defensors de la República donen crits d'alegria i triomf. Les metralladores i canons governamentals estenen cortines de fum.

Tornem a la ciutat en el moment que apareixen a l'horitzó diversos aparells rebels. Immediatament sorgeixen els avions de cada governamental, que amb gran valentia i sense pensar en el moment d'atenció, els ataquen amb una pluja de bombes. Els defensors de la República donen crits d'alegria i triomf. Les metralladores i canons governamentals estenen cortines de fum.

Tornem a la ciutat en el moment que apareixen a l'horitzó diversos aparells rebels. Immediatament sorgeixen els avions de cada governamental, que amb gran valentia i sense pensar en el moment d'atenció, els ataquen amb una pluja de bombes. Els defensors de la República donen crits d'alegria i triomf. Les metralladores i canons governamentals estenen cortines de fum.

Tornem a la ciutat en el moment que apareixen a l'horitzó diversos aparells rebels. Immediatament sorgeixen els avions de cada governamental, que amb gran valentia i sense pensar en el moment d'atenció, els ataquen amb una pluja de bombes. Els defensors de la República donen crits d'alegria i triomf. Les metralladores i canons governamentals estenen cortines de fum.

ENORME QUANTITAT DE BAIKES

Madrid, 9. — L'esperança del comandament és que els rebels no podran arribar a travessar el riu, ja que amb tot i saber que és poc creixent, la vora que defensen es troba més elevada que l'oposada, la qual cosa representa un avantatge molt apreciable.

Per a la possessió de la Casa de Campo es lluita durissimament i costa a l'enemic inculcables baixes, que ha hagut de cobrir, segons el comunicat de guerra, amb el nombre de baixes, moviment que no ha pasat despercebut per a les nostres forces i que aprofiten per atacar on flaqueja el nombre de combatents enemics.

Es caracteritza el dia d'ahir per l'escassetat de canons artillers, tan sols els nostres fan alguns disparos amb peces de gran calibre sobre les línies de comunicació enemiga dificultant la concentració dels seus contingents. També ha estat molt escassa l'actuació dels avions sobre el camp de batalla.

En canvi, les metralladores d'ambdós combatents no han deixat de sentir-se un sol moment, de manera especial al sector de la Casa de Campo i Puente de Toledo.

VINT-QUATRE HORES PER A LLUIRAR ELS ARMES

Madrid, 9. — Han estat signats pel president de la Junta de Defensa de Madrid dos decrets el primer del

qual diu que es concedeix un termini de vint-quatre hores per a tots els ciutadans d'aquesta capital, que què lliuri a la Comissaria de la Direcció General de Seguretat totes les armes, quedant exceptuats d'aquesta disposició les forces regulars, polítiques i sindicals i els ciutadans mobilitzats.

L'altre decret es refereix als serveis de vigilància a l'interior de la capital.

EL CELEBRE «COMANDANTE CASTEJON» HA RESULTAT GREU-MENT FERIT

Lisbon, 9. — Informacions de font fidedigna anuncien que l'ex-coronel faccios Castejón, que participava en el setge de Madrid, rebels, no sabem havien estat continguts en llurs desesperats esforços per tal d'apoderar-se de la capital, sinó que les forces republicanes havien passat en diversos sectors, de la defensiva a l'ofensiva i aquesta darrera estava a punt de generalitzar-se a tot el front de batalla del Sud de Madrid.

Aquestes notícies les confirmava l'enviat especial de l'Agència Havas, que fa informació des de el quarter general rebel d'Àvila.

També les notícies d'altres fonts venen a confirmar el fracàs dels rebels davant Madrid, i especifiquen que on s'ha accentuat més llur derrota ha estat als sectors de Pozuelo i Cuatro Vientos.

De font anglesa comuniquen que les pèrdues sofertes pels rebels en llurs reiterats intents per a entrar a Madrid són molt elevades.

TIROTEIGS ALS SECTORS D'OSCA I BARASTORE

El comunicat d'ahir del conseller de Defensa a E. el President de Catalunya, diu així:

«Als sectors d'Oscà i Barbastore s'han sostingut lleugers tiroteigs per part dels facciosos, i han estat enèrgicament contestats per les nostres avançades.

Es continuen fortificant les últimes posicions conquerides.

A la resta dels fronts, sense novetats.

DISCIPLINA ALS FRONTS

Disciplina a la reraguarda

Les anarquistes digueren el primer dia de lluita antifeixista: «Són disciplina no podem triomfar si avui ho repetim novament. I no ens espanten els mots, com mai no ens ha espantat l'enemic.

Però ens adonarem des del primer moment que començava una guerra dura i sense treva, i a la guerra la disciplina és imprescindible. Els esforços si no es coordinen seriosament resulten estèrils, ineficaces.

Nosaltres propugnem la disciplina als fronts, segurs que ella, junt amb l'entusiasme ardent de la joventut proletària que lluita, compensa amb excelsa les deficiències d'altres mena en què forçosament ens hem desenvolupat a causa del bloqueig i sabotatge internacionals dels quals som víctimes.

I propugnem, també, la disciplina a la reraguarda, segon front de combat. A la reraguarda hom lluita treballant tot el que és precís. Treballant sense limitació de jornada ni d'hores, ja que el nostre objectiu, actualment, és accelerar el ritme de la producció i d'intensificar-la com més millor.

La O. N. T. i la F. A. I. són organitzacions de masses, enemigues de l'arbitrarietat i del caprici i defensor de la disciplina que aquesta és manifestació de responsabilitat individual, coordinació de tasques i esforços, i es produeix com obediència conscient a una consigna voluntàriament i lliure acceptada.

Que ho entenguin així els especuladors de l'opió.

Treballadors: Hem de triomfar unitats contra el feixisme criminal. Però abans hem de revaloritzar la disciplina. La disciplina autèntica.

No la disciplina que anul·la l'home, sinó la que el dona serenitat i coratge i el condueix a la victòria.

ELS REBELS HAN SOFERT ENORMES PERDUES

Paris, 9. — Les notícies que es tenen a primeres hores d'ahir nit a París, transmeses des de la capital d'Espanya pels corresponents de l'Agència Havas, declaren unanimitat que els rebels, no sabem havien estat continguts en llurs desesperats esforços per tal d'apoderar-se de la capital, sinó que les forces republicanes havien passat en diversos sectors, de la defensiva a l'ofensiva i aquesta darrera estava a punt de generalitzar-se a tot el front de batalla del Sud de Madrid.

Aquestes notícies les confirmava l'enviat especial de l'Agència Havas, que fa informació des de el quarter general rebel d'Àvila.

També les notícies d'altres fonts venen a confirmar el fracàs dels rebels davant Madrid, i especifiquen que on s'ha accentuat més llur derrota ha estat als sectors de Pozuelo i Cuatro Vientos.

De font anglesa comuniquen que les pèrdues sofertes pels rebels en llurs reiterats intents per a entrar a Madrid són molt elevades.

TIROTEIGS ALS SECTORS D'OSCA I BARASTORE

El comunicat d'ahir del conseller de Defensa a E. el President de Catalunya, diu així:

«Als sectors d'Oscà i Barbastore s'han sostingut lleugers tiroteigs per part dels facciosos, i han estat enèrgicament contestats per les nostres avançades.

Es continuen fortificant les últimes posicions conquerides.

A la resta dels fronts, sense novetats.

DISCIPLINA ALS FRONTS

Disciplina a la reraguarda

Les anarquistes digueren el primer dia de lluita antifeixista: «Són disciplina no podem triomfar si avui ho repetim novament. I no ens espanten els mots, com mai no ens ha espantat l'enemic.

Però ens adonarem des del primer moment que començava una guerra dura i sense treva, i a la guerra la disciplina és imprescindible. Els esforços si no es coordinen seriosament resulten estèrils, ineficaces.

Nosaltres propugnem la disciplina als fronts, segurs que ella, junt amb l'entusiasme ardent de la joventut proletària que lluita, compensa amb excelsa les deficiències d'altres mena en què forçosament ens hem desenvolupat a causa del bloqueig i sabotatge internacionals dels quals som víctimes.

I propugnem, també, la disciplina a la reraguarda, segon front de combat. A la reraguarda hom lluita treballant tot el que és precís. Treballant sense limitació de jornada ni d'hores, ja que el nostre objectiu, actualment, és accelerar el ritme de la producció i d'intensificar-la com més millor.

La O. N. T. i la F. A. I. són organitzacions de masses, enemigues de l'arbitrarietat i del caprici i defensor de la disciplina que aquesta és manifestació de responsabilitat individual, coordinació de tasques i esforços, i es produeix com obediència conscient a una consigna voluntàriament i lliure acceptada.

Que ho entenguin així els especuladors de l'opió.

Treballadors: Hem de triomfar unitats contra el feixisme criminal. Però abans hem de revaloritzar la disciplina. La disciplina autèntica.

No la disciplina que anul·la l'home, sinó la que el dona serenitat i coratge i el condueix a la victòria.

CAPALTRIOMFFINAL

Militants d'Esquerra
Es l' hora de dir:
Present!

Des dels primers moments de la lluita contra el feixisme, la guerra Republicana de Catalunya ha ocupat un lloc de combat i de sacrifici; fins potser no ho ha sabut posar prou de relleu. Centenars dels seus militants varen formar a les barricades de Barcelona el 19 de juliol, i milers de companys nostres lluitaven avui al front d'Aragó. Però això no és prou suau. La lluita contra el feixisme reclama cada dia més sacrificis i majors. I és en el moment de aquesta lluita tan gran quan els veritables homes d'Esquerra saben dir: Present!

Ciudad! Militant d'Esquerra Republicana de Catalunya! En l' hora present calen més homes! Fem una crida a tots els Centres i Casals perquè intensifiquin ràpidament el reclutament de voluntaris per al front. Ens adreçem principalment a tots aquells que n' és el primer moment ja varen oferir-se, per dir-los que al moment de la guerra no era necessari es arribat el moment d'acceptar-lo.

Militant d'Esquerra Republicana de Catalunya! De tot Catalunya! Cal que alguns els llistats, civils, empadronats, taragonins; els del Vallès i la Garrotxa; els de Cerdanya, Penedes, La Selva! Tot Catalunya d'impe-

Cal que primerament es facin les inscripcions als Centres i Casals, i que aquesta, dintre el termini màxim de 24 hores, envii les llistes d'inscripció a la Caserna d'Exercit Republicana de Catalunya, Rambla de Catalunya, 25 Barcelona.

Per l'enviament del feixisme! Per la llibertat de Catalunya! Per la justícia social!

Fem-ne dienes de les hores històriques que vivim! Militants d'Esquerra Republicana de Catalunya, acudiu a la nostra crida!

Els feixistes bombardegen la ciutat oberta d'Alacant

El corresponent a Alacant d'Herold de Madrid ha comunicat a aquest diari que els feixistes el dia 5 violaren les lleis internacionals en bombardejar la ciutat oberta d'Alacant, bo i causant desperfectes i la mort d'un guàrdia nocturn. La ciutat apagà els llums així com els vambells ancorats al port. Els únics que no obelren aquesta ordre foren els vambells italians i alemanys, car la seva llum serveix perfectament per a orientar els avions facciosos.

Advertiment als presumptes inútils

D'acord amb l'ordre del conseller de Defensa de la Generalitat, el Consell de Sanitat de Guerra participa a tots els presumptes inútils, afectats pel decret de mobilització, pertanyents a Barcelona (ciutat), que hauran de presentar-se a partir del pròxim dijous, dia 13, a les Tinençes d'Alacant respectives, des de les nou del matí i durant els dies 13, 14 i 15 del mes actual.

El capellà de Broto, funcionari del Comitè

Ara ja no podrà netejar les calxetes de les "ànimes" per venir al cafè a jugar al tufi...

De Barbasire a Boltanya i d'allí a Broto, la carretera voreja mentre s'enfila muntanya amunt, la ribera del Cinca. Les forces destacades en aquest front han estat de sort. Si bé la guerra és desagradable, almenys el paisatge per aquesta part alta d'Aragó no és tan arid i trist com pels voltants d'Osca. De Boltanya a Broto mil·lora encara el paisatge. Tota la vall per on serpenteja la carretera és digna d'admirar. Pel bell mig de Broto travessa el riu, la qual cosa fa que la població tingui diversos motius d'embelliment amb la construcció d'edificis al peu mateix de l'aigua.

Broto és d'una vegetació exuberant. Des del menjador de l'Hotel on dinarem, amb prou feltes podia distingir-se el paisatge. Al peu mateix de les cases s'inicien boscos frondosos.

Mentre acabàvem de dinar, un dels militants de la columna alpina distribuïda per aquelles contrades, ens digué:

—Veieu aquell pacífic ciutadà que està jugant a cartes a la taula del recórrer? Era el rector del poble. Aci el teniu tan tranquil i satisfet.

—No el detingueren? — preguntàrem nosaltres estranyats.

—No. Era home conegut per les seves idees esquerranes i fou respectat per tothom des dels primers moments.

Ens fou presentat el capellà en qüestió. És d'estatura regular, d'una trentena d'anys; bru, parla bastant de pressa i quan algú dels que està amb nosaltres deixa escapar alguna precoçitat, l'home, mig renyant-lo, diu: «Les febleses de l'home no han de donar-se a conèixer. Al món tothom és feble i té les seves relacions». Es parlava de dones i, és clar, l'ex-mossèn Cándid Noguera escorria el sudor perquè no li traguessin els draps al sol.

—Ja ho content amò el canvi que hi ha hagut?

—Ja ho sabem prou bé tots que sí. A mi la faramalla feixista em coneixia i sabia com pensava, per la qual cosa he estat sempre perseguit. En temps del bienni d'Azaña — seguí explicant — varen treurem la missa i sort vaig tenir de Josep M. Viu, que aleshores era president de la Di-

putació, el qual va donar-me una col·locació per tal que em guanyés la vida.

Després d'una temporada de postergació, decidírem tornar-me la missa i m'enviaren aci a Broto, pensant-se, sens dubte, que això em molestaria o seria per a mi com un càstig. Aci tenia jo bons amics i vaig tenir camí llure per a obrar d'acord amb la meua consciència.

—Ens han dit — li preguntàrem — que anàveu sempre una mica en redat amb les lluites polítiques.

—Heu de pensar que el meu germà Juli era el president del Partit Socialista a Osca i jo estava en tot al seu costat. Ara l'han afusellat aquest criminal facciosos. Prova de la meua actuació és que, quan hi eleccions de febrer, vaig acompanyar Viu en moltes de les visites electorals a la província d'Osca.

—I ara, què feu?

—Amb el Comitè del poble i l'ajudo en tot el que em necessita. Heu de veure, mig d'agutell, en fi, disposat a ajudar en allò que pugui per tal d'arribar al triomf de la causa del poble.

Mentre parlàvem s'apropà a nosaltres un home vell. Era de Vic i requeria l'ex-prevere per tal que li emplenés el passat de llure circulant per a marxar a Catalunya amb la seva esposa.

—La meua dona és d'un poble d'ací prop. Jo són de Vic, on tenia una botiga de pa. Hem vingut a passar uns dies amb la família d'ací per tal de refer-nos i demà tornem a marxar...

Mentre Cándid Noguera, l'extingit rector de Broto va marxar al «Comitè» a emplenar el passat per a aquell matrimoni, el velliet m'explicà: —Aquest és dels únics capellans bons que he conegut, i mireu que a Vic n'hi havia...

—Bon home, prou; però no badeu pas — afegí un altre que era amb nosaltres —. Ara diu que només li sap greu que s'hagi acabat el règim gladiol de l'església perquè el vespre no pot passar revistes a les calxetes de les ànimes. Explica que cada dia les anetajaves per tal de venir al cafè a jugar una partideta de tufi...

J. AYMAMI-SERRA

El Govern de la República, a València

Convenients d'ordre moral ens obliguen avui a fer breu comentari sobre aquest fet, del qual hi ha qui tendencialment haurà volgut treure més conseqüències i donar-hi més abast del que en realitat té aquest trasllat que el Govern de la República ha fet a la capital valenciana.

Es evident que l'autoritat i el prestigi que tot Govern ha de tenir no pot ésser mai minvat moralment per qualsevol amenaça que sobre d'ell es conyeixi. No pot mai pesar damunt dels òrgans directius de l'Estat ni la més lleu ombra de possibilitat que en un moment precís aquesta autoritat suprema quedés ataludada per cap contingència.

Aquest ha estat el cas del Govern de la República, emplaçat fins a una dies en una capital que vivia sota el perill — més o menys cert, però perill, a la fi — d'un atac de les forces faccioses que veien en la capital de la República com l'objectiu més cobejat, en llurs desesperades intencions de sortir-se d'una derrota que inexorablement ha de caure damunt d'ells.

L'autoritat moral del Govern resta novament restablerta i augmentada en aquest fet: material d'un canvi de residència, que aquestes circumstàncies d'ordre moral han consolat. Des de València, amb coneixement directe a amb la resta del país, el Govern pot dictar, amb la mateixa eficàcia de sempre, les mesures que amb la unió de tots ens han de conduir a l'èxit final total de l'enemic.

Es amb motiu d'aquest canvi oficial de residència que és oportú recordar que també en els dies alçids de la gloriosa revolució roja, quan els exercits blancs pressionaven fortament sobre Petrograd, que aquell Govern es traslladà a Moscou per a ordenar des d'allí, enrobustir moralment, per aquesta mesura revolucionària, el moviment que havia de justificar en la seva victòria definitiva. I Petrograd no calgué i fou allí on els exercits blancs conegueren una de les més fortes derrotes. També París, quan la ciutat es trobava sota l'angoixa incerta de les tropes germàniques que empenyien fortament sobre la capital de la França, deixà per un temps d'ésser residència governamental. El Govern que havia d'ésser l'inspirador de la victòria més ressonant que la història registra, el que havia de dirigir la formidable ofensiva que anihilà per complet les forces imperialistes, adoptà una semblant mesura a la que avui nosaltres hem fet, i es traslladà a Bordeus. I París no calgué...

El primer ministre s'ha manifestat favorable en principi a aquesta proposta. Després ha fet un sentit al·lò de la tasca que realitza a Madrid l'encarregat d'Afers, senyor Ogilvie Forbes.

Londres, 9. — Després de la reunió

FRONT INTERNACIONAL

Londres, 9. — En la sessió que ha celebrat aquesta tarda la Cambra dels Comuns, lord Cranborne ha cridat l'atenció als presents sobre el fet que dos membres de l'ambulància escocesa tra-

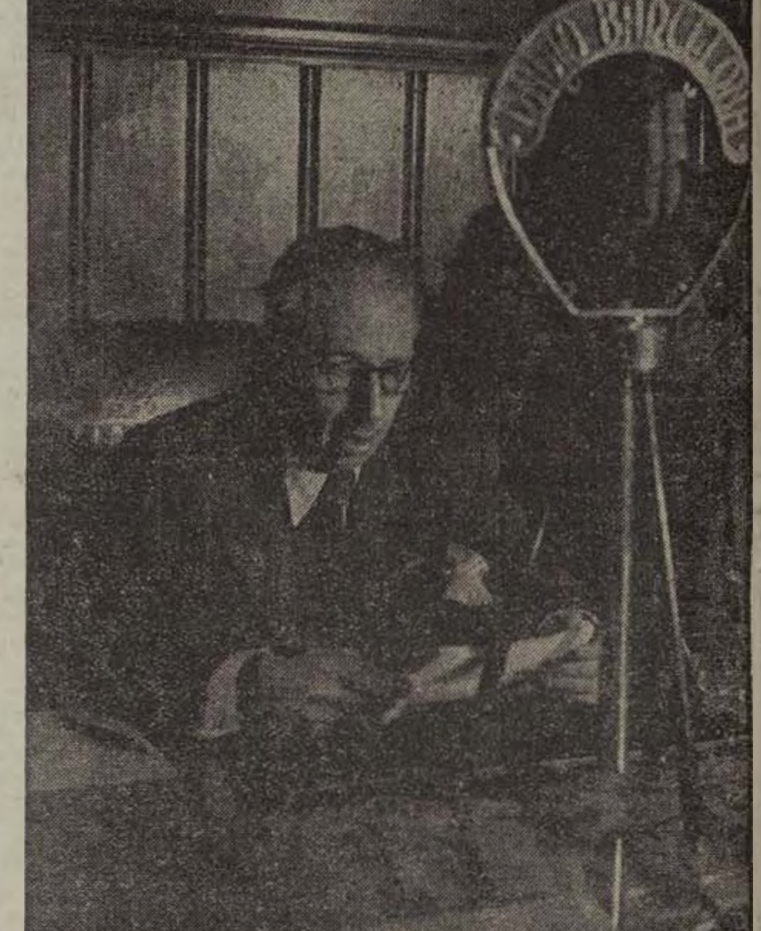
hànic ha protestat enèrgicament contra aquest fet, davant dels generals rebels de Burgos.

El laborista Seymour Hicks demana al senyor Baldwin que li digui si consentiria a trametre a Madrid una delegació de diputats que representessin tota la partit britànic, per tal de poder actuar d'element moderador.

El primer ministre s'ha manifestat favorable en principi a aquesta proposta. Després ha fet un sentit al·lò de la tasca que realitza a Madrid l'encarregat d'Afers, senyor Ogilvie Forbes.

Londres, 9. — Després de la reunió

Compans, al poble de Madrid

Us parla el vostre germà...

COMBAT AMB LES ARMES, AMB LES DENTS, AMB LES URPESS

Ahí, al vespre, a tres quarts de vuit, el President Companys adreçà per ràdio la següent al·locució al poble de Madrid:

«Madridians: Us parla Lluís Companys, President de la Generalitat de Catalunya, i vosaltres les defenses. En aquest importantíssim moment d'una guerra que assenyala l' hora decisiva de la grandesa d'Espanya, els ciutadans de la capital de la República han de donar, estan donant i donaran exemple de resolució i disciplina, d'enèrgia i de valentia, i d'autèntic heroisme.»

Comarades: El destí ha volgut que arribés aquesta ocasió (trajectòria fatal d'un vell procés polític) en la qual ha de sortir a la superfície el no i el dolent, el fort i el feble que existeix en el fons de la consciència del país, i el cor de cada poble i de cada home.

La República democràtica fou generosa fins a la infantesa i la innocència; i una burocràcia militar afagada, la qual es vol conservar en els seus llocs, s'ha aixecat contra d'ella i pretén destruir-la. S'ha sublevat el protector marroquí, cobrint-nos de vergonya davant el món civilitzat, i ha portat a la península moros mercenaris i terç estranger per envair i sotmetre el poble, mentre té sempre en els seus llavis, tancats pel deshonori, el nom d'Espanya.

Són els exèrcits de la facció i el que els sosté i agita: les forces reelles de plutocràcia clerical que renega de Crist; els latifundistes, els de l'economia del país; la gran banca i l'alta burgesia, sense pietat i sense sentiment huma, retardant un segle de tot el que representen ideals espanyols en la resta d'Europa. Són els heretges de Savilla i de Cúcuta, els de Turquènada, que han arrastat les terres i cruciat el país, i provocat el naufragi dels valors morals de la raça i de les seves fonts d'energia.

Quo els fills del poble no oblidin que tenen les armes per a veure en aquesta i en futures empreses, però l'objectiu d'ara és guanyar la guerra. Amb un gest d'home es conquista la glòria. És un moment en el qual els pobles s'humanitzen o cauen i s'aniquilen en el silenci i la ignominia. El veredict de la història jutjarà cadascú, segons la seva conducta. I jo, català, ambiciono per a Madrid aquest Madrid inquiet i feliç i humà, generós i noble, i l'orgull de mantenir per dret propi la capitalitat de la República i de deixar escrit el seu nom en les pàgines inesborrables del llibre de la història.

El nostre poble, aquest magnífic poble que té l'ànima plena de rímel i de vives inquietuds, havia assenyalat ja a la República el camí a seguir, que no fou sempre atès. Ell es manifestava com podia amb l'esperança que sabessin traduir-se en actes de direcció clara, enèrgica i profundament espanyola les seves grans il·lusions. Però se li regalotà molt, per a conculcar o calmar els tradidors i enemics de la República i del seu futur.

Però poble, poble germà. Ara tu tens la paraula! Demostrea que no és un casut i que no estàs atacat de cap mal moral pels efectes de la tortura a què t'han sotmès. Demostrea que van quedar ans i nota de la insubmissió i borbònica la teua sang i el teu cor. Lluita, venç o mor en el teu lloc, soldat de l'exèrcit popular, fill esforçat i símbol del poble espanyol. Combat amb les armes, amb les dents, amb les urpes. Lluita en alçat contra l'enemic que és una ombra romes que una ombra a la qual derrotarà el triomf de la teua ànima i l'àngel del teu ideal victorós.

Tu covard, enèrget, et marcarem amb el ferro roent de la infàmia. Des d'ara nasos d'un bastard borbònic i d'una cortiana estrangera. Per això reculls i lences les armes. Deixa el teu llit, que no ets dels nostres i l'has enllostrat als nostres rengles. Vés-te'n, rufià!

Vosaltres, valents madrilenys, endavant! Catalunya us ha enviat reforços i us estima i us admira.

Madrid! Madrid! Proclamarem el teu nom com un res i com una admiració. Guanyis!

Disciplinat, atente a les ordres del comandament, irreductible en l'espera, rabiosos i furiosos en l'ofensiva, cada pam de terreny tançat per la vida d'un home, amb l'ànima plètica d'illúsió i d'ambició heroica, lluita amb la història... Herois!

A través del micròfon deixo caure el meu cor sobre el vostre visca la Llibertat!

L'amo xila del combat

Les dones catalanes pensen en vosaltres

Tot està ple de motxilles de tipus militar, millor dit, de sarrons o bosses de costat, que, arreglades uns sobre les altres, omplen els passadissos i les estances de l'íntim i agradable recer del Lyceum Club de Barcelona.

Allà on giren els ulls veieu peces de roba, troques de llana, flascos, objectes diversos. Tot es per a la guerra! Les habitacions d'aquesta casa amable han esdevingut un magatzem més de la rearguardia.

Des dels primers instants d'esclatar el moviment facciós, el Lyceum Club comprengué la greu responsabilitat de la tràgica hora i l'alta missió que li estava encomanada a la dona. Aleshores empujant el pianó, començaren les converses i tothom es posà a la feina. Des d'aquell dia

totes les activitats de l'entitat femenina llangueren un sol fi: ajudar els combatents.

¿QUE NECESSITEN ELS DEL FRONT?

La presidenta, Maria Baldo, assistida eficaçment per la Junta i totes les associades, començà una tasca intensíssima per col·laborar a la gran obra de la rearguardia.

Primer, recolliren i adquiriren cantimplors, una de les coses de què en els primers moments estigueren més mancats al front. Després, quan vingueren els freds, es primers freds cruels que cobriren de gelbre el cor de les armes esteses aragoneses, fou la veu del Lyceum Club una de les primeres que s'alçà demanant roba per als bel·lencs heroics.

roica, i aquelles mans femenines formen també de les primeres que confeccionaren sueters, jerséis, epulovers, etc. L'exemple s'escampà i tot Barcelona, tot Catalunya fou un gran taller d'on sortien centenars de peces d'abric.

Quan algú tornava del front, la presidenta preguntava amb insistència maternal:

—¿Què fan, què necessiten aquells nois?

I els nois necessiten coses, moltes coses. Els uns, roba d'abric; els altres, tovallols, paper per a escriure, etc. I gairebé tots necessiten una altra cosa important i també imprescindible: tabac, tabac per a fumar durant les hores de guàrdia, vigilant una postel...

UNA BONA ARMA: UNA BONA MOTXILLA

Tots necessitem una cosa o altra. I la «motxilla del combatent» fou el producte d'aquestes necessitats col·lectives de la gent del front. Ja està feta, cent homes la duen. Aves no hi sobra ni res no hi manca: una munda completa de roba interior, jerséis, cantimplors, encenedor, flascó de conyac, etc. i dintre una bossa de cotó una altra arma eficaçíssima: el raspall de les dents i el tub dentífic.

La presidenta ens explica tots aquells incidents que entorn d'aquesta obra humanitària han tingut lloc. Incidents amables i emocionants, encoratjadors...

—Per portar a cap la creació de la «motxilla» totes les associades s'han apujat la quota. També han estat moltes les dones de fora de casa que han respost a la crida de l'entitat.

En els setmanes que s'inicià aquesta obra i se n'han llurades ja aquestes, han mancat de diners per a adquirir llana, decidiren esquil·lar les ovelles de llurs corral, les filaren elles mateixes i n'esdevingueren uns sueters magnífics.

Hi ha casos plens d'ingenuïtat: continua dient-nos la presidenta, casos realment emocionants, com el d'aquest grapat de noies de Bellver que, mancades de diners per a adquirir llana, decidiren esquil·lar les ovelles de llurs corral, les filaren elles mateixes i n'esdevingueren uns sueters magnífics.

«LES DONES CATALANES PENSEN EN VOSALTRES»

La majoria de mocadors que van a la bossa són brodats i molts d'ells brodats per les mans de la notable cantant Pilar Ruffi. Sobre la blanca tela d'un hi ha posat les primeres notes i les primeres paraules de «la Internacional». En un altre hi veiem aquest pensament: «Les dones catalanes pensen en vosaltres».

L'activitat del Lyceum Club i altres benemèrites i humanitàries entitats femenines confirmen així la dona catalana està al costat dels qui lluiten contra el feixisme, dels herois de l'avantguarda que aken sol a el cel de la nostra pàtria i la senyera d'una vida millor i més noble.

Les motxilles, un cop acabades, són apilades i ordenades al llarg dels corredors de Lyceum Club, a punt de sortir cap al front. Dintre d'aquestes bosses hi ha de tot: roba, papers, conyac, tabac i una altra arma molt eficaç: el raspall de les dents i el tub de pasta dentífrica... (Puig-Farran)